

Није лако данас бити грађанин Србије. Док је претходна власт народу пробијала уши причом о Европи “која нема алтернативу” и покушавала да делимичним испуњавањем захтева Европске уније Србију поведе ка Бриселу, садашња је показала много већу одлучност у испуњавању постављених услова уз, разумљиво, још веће испирање мозга својих грађана, користећи исту основну тему. Не само највиши политичари, већ и многи њихови помоћници и апаратчици, а уз свесрдну помоћ њима привржених медија, месецима не престају да уверавају народ у Србији како је земља одлучно и незадрживо кренула путем ка Европској унији. По томе како је они описују и шта од ње очекују чини се да је та организација европских држава нешто налик на Земљу Дембелију, а у којој ће Србија, пошто се придружи, такође наћи мир и срећу као и њене остале чланице. С друге стране, збуњеност грађана Србије је повелика, јер види како се ово путовање прилично одужило, а и крај му се баш не назире.

Он можда и не зна да пут ка Бриселу ни за друге мале или омање земље као што је његова није био прав као стрела и посут ружама добродошлице од старта до циља, што је и прилично разумљиво. Међутим, посебно би морала да га забрине чињеница што је само за Србију одређена посебна путарина. Сем тога, коловоз којим се она креће препун је многобројних, углавном добро прикривених препрека, које се најчешће примете тек кад се стигне сасвим близу њих. Не треба ни наглашавати како те препреке уопште нису случајно постављене, него су плод озбиљних стваралачких напора стручњака из Брисела, намењене искључиво Србији. Те би се могло рећи да се њено напредовање ка Унији своди углавном на корак напред и корак назад, односно: мало крени, мало стани и - причекај. Овдашњи европесимиста лако ће закључити како ће Србија - за остварење “безалтернативе” којој толико тежи – на путу провести знатно дуже времена него што је то био случај са осталим земљама, сада пуноправним и срећним чланицама ове Дембелије. А пошто из Европске уније Србији непрестано шаљу нове услове, то је веома незахвално предвиђати када ће она и после колико савладаних препрека коначно допутовати у Европу. С друге стране, грађанина веома охрабрује што је пут којим је његова земља кренула прави европски, једино му није сасвим јасно да ли ће, идући њиме, једнога дана угледати на његовом крају Брисел.

Хрватске цигарете и српски пушачи или дуго путовање у Европу

Пише: Војислав М. Станојчић
петак, 26 јул 2013 10:28

